

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ – ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2026

A1.

Ο Κλαύδιος στο πενήτηκοστό έτος της ηλικίας του ανέλαβε την εξουσία από κάποιο θαυμαστό τυχαίο γεγονός. Αποκλεισμένος από τους συνωμότες του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί σε ένα διαμέρισμα, του οποίου το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο μετά, τρομοκρατημένος από τη φήμη του φόνου, σύρθηκε προς το κοντινό λιακωτό (εξώστη) και κρύφτηκε ανάμεσα στις κουρτίνες που ήταν κρεμασμένες μπροστά στις πόρτες.

Όλα είναι θλιβερά στους εμφύλιους πολέμους, αλλά τίποτα πιο θλιβερό από την ίδια τη νίκη: αυτή κάνει τους νικητές σκληρότερους και πιο αυθαίρετους, ώστε, ακόμη κι αν από τη φύση τους δεν είναι τέτοιοι, από αναγκαιότητα να υποχρεώνονται να είναι. Διότι τα αποτελέσματα των εμφύλιων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά που θέλει ο νικητής, αλλά και να υπακούει ο νικητής σε εκείνους με τη βοήθεια των οποίων επιτεύχθηκε η νίκη.

B1.

1. Λ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

B2.

1. **diaetam** → στ. διαιτολόγος
2. **prorepsit** → ζ. ερπετό
3. **solarium** → ε. ηλιακός
4. **pedes** → α. πέδιλο
5. **impotentiores(que)** → γ. δεσπότης

(Περисσεύουν τα: β. διατροφή, δ. παράδειγμα)

Γ1.

- **aetātis:** aetate
- **mirabili casu:** mirabilis casus
- **nomen:** nomina
- **rumōre:** rumores
- **vela:** velorum
- **eius:** ea
- **Omnia:** omne
- **misera:** miserior, miserrima
- **bellis civilibus:** bello civili
- **ipsa victoria:** ipsius victoriae
- **auxilio:** auxilium

Γ2α.

- **Discurrens** → Απαρέμφατο Ενεστώτα Ενεργητικής Φωνής: **discurrere**
- **latentem** → Απαρέμφατο Ενεστώτα Ενεργητικής Φωνής: **latere**
- **extractum** → Απαρέμφατο Ενεστώτα Ενεργητικής Φωνής: **extrahere**

Γ2β.

- **cēpit:** capis
- **est:** esse, fuisse
- **Discurrens:** discurrendi
- **animadvertit:** animadversum
- **salutāvit:** saluta
- **adduxit:** adducerent
- **velit:** volueratis
- **obsequātur:** obsequens

Δ1α.

- **anno:** είναι αφαιρετική του χρόνου (που δηλώνει πότε έγινε η πράξη) στο **cepit**.

- **exterritus**: είναι επιρρηματική μετοχή (αιτιολογική), συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος (**Claudius**).
- **imperatorē**: είναι κατηγορούμενο του αντικειμένου (**eum**) μέσω του ρήματος **salutavit**.
- **victōres**: είναι αντικείμενο του ρήματος **reddit**.
- **Bellōrum**: είναι γενική υποκειμενική (ή κτητική) στο **exitus**.
- **semper**: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **sunt**.

Δ1β.

- **Μετοχή**: **praetenta** (συνημμένη στο **vela**)
- **Ανάλυση**: **quae praetenta erant** (ή *quae praetenta sunt*)

Δ2α. Δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος (λειτουργεί ως λανθάνον κατηγορούμενο/αποτέλεσμα της πρότασης «**Bellorum enim civilium exitus tales sunt semper...**»). Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο **ut** (και την άρνηση **non** διότι είναι αρνητική συμπερασματική), επειδή προηγείται η δεικτική αντωνυμία **tales**. Εκφέρεται με **υποτακτική ενεστώτα** (**fiant**), επειδή η εξάρτηση είναι από ρήμα αρκτικού χρόνου (**sunt** - ενεστώτας) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν/μέλλον.

Δ2β. Ενεργητική σύνταξη: (Miles) imperatorem eum salutāvit

Παθητική σύνταξη: Imperator is ab milite salutatus est.